

РЕШЕНИЕ

№ 2557

гр. София, 17.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав**, в публично заседание на 04.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **6719** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК.

[фирма], ЕИК[ЕИК], седалище [населено място], представлявано от изпълнителния директор П. М. оспорва решение № 332/ 03.07.2012 г. на директора на Агенция „Митници”, с което е отнет издаденият на дружеството лиценз № 88 за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки, находящ се в [населено място], ул. „29 януари” № 8 и е прекратено действието на цитирания лиценз.

В жалбата са въведени оплаквания, че административният акт е издаден при съществени нарушения на процесуалните правила и противоречи на закона. Подателят ѝ не оспорва, че на 10.02.2012 г. са влезли в сила 2 наказателни постановления, с които спрямо дружеството са наложени имуществени санкции за нарушения по чл. 110, ал. 1 ЗАДС за невнасяне в установения срок на пълния размер на дължимия акциз за съответните данъчни периоди. Твърди, че не е налице повторност на нарушението, което според органа е извършено на 13.02.2012 г., тъй като е съставен АУАН, но не се сочи да е последвало издаване на НП, което да е влязло в сила. Поддържа се, че дружеството не е уведомено за началото на административното производство, с което е засегнато правото му да участва ефективно в него. Искането до съда, аргументирано подробно в писмено становище по чл. 149, ал. 3 ГПК, е за отмяна на решението и за присъждане на разноските по делото.

Ответникът, директорът на Агенция „Митници”, чрез представител по пълномощие,

оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

При данните за депозирането ѝ в АССГ преди да са изтекли 14 дни от датата на издаване на акта същата е допустима.

От фактическа страна се установява:

[фирма] е титуляр на лиценз за управление на данъчен склад № 88, издаден от директора на Агенция „Митници” с адрес [населено място], ул. „29 януари” № 8, област Т., с идентификационен номер на лицензиран складодържател BGNCA00017000 и идентификационен номер на данъчен склад BGNCA00017001.

На 23.01.2012 г. началникът на Митница Р. издал наказателно постановление № 265/2011 г., с което на дружеството е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лв на основание чл. 110, ал. 1 ЗАДС за нарушение по чл. 44, ал. 1, т. 6 ЗАДС вр. чл. 72б, ал. 3 ППЗАДС за данъчен период м. юли 2011 г. Същия ден е издадено и НП № 279/2011г., с което на жалбоподателя е наложено същото по вид и размер административно наказание за същото нарушение за данъчен период м. август 2011 г.

НП № 265/ 2011 г. е изпратено на адреса на жалбоподателя и получено от необозначено лице на 03.02.2012 г. С разпореждане № 204/ 17.07.2012 г., влязло в сила на 31.07.2012 г., е прекратено образуваното наказателно от административен характер производство по дело № 503/ 2012 г. на РС Търговище поради просрочие на жалбата. По идентичен начин е съобщено и НП № 279 – чрез пощенски оператор на 02.02.2012 г., а последвалото обжалване на 09.07.2012 г. е оставено без разглеждане със съдебен акт по н а х дело № 502/ 2012 г. на РС – Търговище.

На 25.11.2011 г. между [фирма] и началника на Митница Р. е сключено споразумение за прекратяване на административнонаказателното производство по преписка № 310/ 2011 г., образувана въз основа на АУАН от 14.11.2011 г. досежно нарушение невнасяне на пълния размер на деклариран акциз за данъчен период м. септември 2011 г. Споразумението е одобрено от ответника на 07.12.2011 г.

На 25.11.2011 г. между [фирма] и началника на Митница Р. е сключено споразумение за прекратяване на административнонаказателното производство по преписка № 317/ 2011 г., образувана въз основа на АУАН от 14.11.2011г. досежно нарушение невнасяне на пълния размер на деклариран акциз за данъчен период м. октомври 2011 г. Споразумението е одобрено от ответника на 07.12.2011 г.

На 06.01.2012 г. е сключено споразумение № С 336 за прекратяване на административно–наказателната преписка, образувана въз основа на АУАН от 28.12.2011 г. за същото по вид нарушение за данъчен период м. ноември 2011 г. Наложена е имуществена санкция в размер на 3000 лв. Споразумението е одобрено от директора на Дирекция „Митническо разузнаване и разследване” в ЦМУ, оправомощен със заповед № ЗАМ 9 от 19.01.2010 г. на директора на Агенция Митници с решение № 20/ 18.01.2012 г.

На 07.02.2012 г. е съставен АУАН № 20 младши митнически инспектор в ТМУ Р. за непогасяване в срок на задължение за акциз за данъчен период м. декември 2011 г.

АУАН № 59/ 08.03.2012 г. е съставен от младши инспектор при Митница Р. за същото по вид нарушение, но за данъчен период м. януари 2012 г. Въз основа на акта е издадено НП № 67/ 10.05.2012 г. от началника на митническото учреждение. Видно от известието на доставяне, препис от санкционния акт е получен от адресата му на 15.05.2012 г. Не се твърди и не се установява НП да е оспорвано по реда на чл. 59 ЗАНН.

По делото са приети многобройни писмени доказателства, относими към искането на дружеството да бъде спряно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на обжалваното решение, които не следва да се обсъждат.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решение № 332/ 03.07.2012 г. е издадено от компетентен орган по чл. 53, ал. 3 от ЗАДС. Съставено е в надлежната форма и съдържа необходимите и задължителни реквизити – наименование на органа и на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, дата на издаване и подпис на лицето с означаване на длъжността му. Дори да се приеме, че засегнатият от акта субект е следвало да бъде уведомен за началото на административното производство, представляващо в случая реализация на надзорната компетентност на директора на Агенция Митници, процесуалното нарушение не е от категорията на съществените, доколкото в рамките на съдебно–административното производство на жалбоподателя бе дадена възможност да посочи всички доказателства, на които се позовава и да изложи възраженията си. Последните не са насочени към фактическите установявания на органа, а към неговите изводи. Основание за отмяна на административния акт е не всяко, а само същественото нарушение на процесуално правило. Съществено е нарушението, което създава вероятност за неистинност на фактите, които органът е счел за установени и които са от значение за съществуването на разпореденото публично субективно право. При това нарушенията водят до отменяемост на акта само в полза на страната, чиито процесуални права са били накърнени.

Разпоредбата на чл. 53, ал. 2, т. 1 от ЗАДС определя, че лицензът за управление на данъчен склад се отнема, когато неговият титуляр престане да отговаря на условията по чл. 47. Едно от изискванията, на което трябва да отговаря лицензираният складодържател – по чл.47, ал.1, т.5 ЗАДС, е неизвършването на тежко или повторно нарушение по ЗАДС, с изключение на случаите, когато административнонаказателното производство е приключило със сключване на споразумение. „Повторно” по смисъла на чл. 4, т. 17 от ЗАДС е нарушението, извършено в срок една година от влизането в сила на наказателното постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение. В разглеждания случай решаващият орган е приел, че от страна на [фирма] е извършено повторно нарушение по чл. 110, ал. 1 ЗАДС, тъй като на 10.02.2012 г. е влязло в сила НП № 265/2011 г., издадено на 23.01.2012г. за нарушение на чл. 44, ал.1, т. 6 ЗАДС вр. чл. 72б, ал. 3 ППЗАДС, с което е осъществен съставът на чл. 110, ал. 1 ЗАДС; същия ден е влязло в сила и НП № 279/ 23.01.2012 г. за същото по вид нарушение, а на 08.03.2012 г. е съставен АУАН за същото по вида си нарушение с дата на извършване 13.02.2012г. Тези факти не се оспорват от [фирма]. Поддържа се, че щом утежняващият акт не съдържа позоваване на издаденото въз основа на този АУАН НП № 67/ 10.05.2012 г., влязло в сила на 22.05.2012 г., законосъобразността му е изключена. Д. е неоснователен. Към датата, на която директорът на Агенция „Митници” се е произнесъл с решението за отнемане на лиценза, въз основа на АУАН № 59/ 08.03.2012 г. е издадено НП № 76/ 10.05.2012 г., нещо повече, същото е влязло в сила. Действително, цитираните факти е следвало да намерят отражение в съдържанието на акта. Доктрината и законодателството /чл.59, ал.2, т.4 АПК/ разграничават фактическото основание /обстоятелство, факт от обективната действителност с правно значение/ и правно основание /разпоредба от

законодателството, придаваща, определяща последиците от правнозначимите факти/. Не съставлява основание за отмяна на акта липсата на позоваване на всички факти от значение за разпореденото публично субективно право, щом доказателствените източници за тях са приобщени в преписката. В разглеждания случай те не се оспорват. Описание на фактическо основание, обосновало издаване на утежняващия акт спрямо жалбоподателя, се съдържа в служебно приобщените по делото писмени доказателства, изхождащи от органи, числящи се към структурата на Агенция „Митници”, с оглед на което следва да се приеме наличие на мотиви отделно от самия акт по смисъла на Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975г., ВС, ОСГК.

Административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред – чл. 6 от ЗАНН. Всички наказателни постановления съдържат позоваване на чл. 44, ал.1, т. 6 ЗАДС и чл. 726, ал. 3 ППЗАДС, определящи, че дължимият акциз се внася в републиканския бюджет по сметката на компетентното митническо учреждение от лицензирания складодържател или от регистрираното лице в срока за подаване на акцизната декларация; В случаите по чл. 44, ал. 1, т. 6 от закона внасянето на акциза в републиканския бюджет се извършва в 14-дневния срок след изтичане на данъчния период. Административните нарушения, предмет на трите цитирани наказателни постановления, са идентични по изпълнително деяние и конкретни нарушени правни норми, регламентиращи реда и сроковете за внасяне на задълженията на акциз. При данните, че НП № 265/ 2011 г., издадено на 23.01.2012 г. за нарушение по чл. 110, ал. 1 ЗАДС е влязло в сила на 10.02.2012г., а на 08.03.2012 г. е съставен АУАН № 59/ 2012 г. за същото по вид нарушение, че установяващият „повторността” по смисъла на чл. 4, т. 17 от ЗАДС санкционен акт е влязъл в сила преди да бъде издадено обжалваното Решение № 332/ 03.07.2012 г., се налага изводът, че то съответства на материалния закон и на неговата цел.

Допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта е спряно с влязло в сила на 21.09.2012 г. определение по адм. дело № 6452/ 2012 г. на АССГ, I отд, 18 състав /информацията е достъпна на интернет страниците на АССГ и ВАС/. Поради това доводът, че дружеството е лишено от възможността на осъществява търговското си занятие, е неоснователен. За [фирма] е била на разположение възможността да инициира сключване на споразумение за прекратяване на административно-наказателните производства и по този начин да избегне приложението на чл. 47, ал. 1, т. 5 ЗАДС. Твърдението, че адресатът на утежняващия акт е продължил законосъобразно да осъществява дейността и и своевременно внася начисления и дължим акциз не е подкрепено с доказателства, освен това би било релевантно към приложението на чл. 178 АПК.

С оглед извода за неоснователност на жалбата и при направеното искане за това на ответника се следва юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище [населено място], представлявано от изпълнителния директор П. М. срещу Решение № 332/ 03.07.2012 г.

на директора на Агенция „Митници”.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция „Митници” юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14–дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: